

Zbigniew Bagniewski

Łęczyn, st. 13, gm. Dobiegniew, woj.
gorzowskie, AZP 40-18/13

Informator Archeologiczny : badania 31, 11

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

MEZOLIT

Dudka, st.1, gm. Wydminy, woj. suwalskie - patrz: neolit

Głoska, st. 1, gm. Miękinia, woj. wrocławskie - patrz: młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich

Grądy Woniecko, st. 1, gm. Rutki, woj. podlaskie - patrz: neolit

Grodzisko Dolne, st. 22, gm. loco, woj. rzeszowskie - patrz: środkowa i późna epoka brązu

Iłża, st. 10, gm. loco, woj. radomskie - patrz: paleolit

Kiełczewo, st.45, gm. Kościan, woj. leszczyńskie – patrz: neolit

Lublin-Dąbrowa, st. 19, gm. Lublin, woj. lubelskie - patrz: neolit

ŁĘCZYN, st. 13, gm. Dobiegniew, woj. gorzowskie, AZP 40-18/13

- obozowisko schyłkowopaleolityczne, kultury „liściakowe”
- obozowisko postmaglemoskie (mezolit)
- osada kultury pomorskiej (wczesna epoka żelaza)
- osada wczesnośredniowieczna

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez prof. dr. hab. Zbigniewa Bagniewskiego (Katedra Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego). Finansowane ze środków Katedry Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 43 m².

Stanowisko, odkryte w czasie badań powierzchniowych w 1997 roku, jest położone na południowym stoku wzniesienia sandrowego, przechodzącego w terasę nadzalewową Mierzęcinki. W wykopie uchwycono następującą sekwencję nawarstwień: 1. Piaszczysty humus, zawierający domieszkę frakcji żwirowej (miąższość do 30 cm); 2. Jasnobrązowe podglebie ze strukturami pokorzeniowymi (do 15 cm); 3. Drobnziarniste piaski z wytrąceniami związków żelaza (do 20 cm); 4. Warstwowane delikatnie piaski drobnziarniste z pojedynczymi otoczakami (spągu nie uchwycono). Wyroby krzemienne wystąpiły we wszystkich warstwach, przy czym najliczniejsze znaleziska stwierdzono w warstwie 3.

W czasie badań uzyskano inwentarz złożony z około 6060 wyrobów krzemienych (66 rdzeni, 5860 wiórów, odłupków i okruchów, 125 narzędzi oraz 12 rylców), 53 drobne kości zwierzęce oraz 42 fragmenty ceramiki kultury pomorskiej i wczesnośredniowiecznej. Część zabytków odkryto w obrębie trzech obiektów uchwyconych w stropie warstwy 3: A. Obiekt nr 1 – jama-pracownia krzemieniarska o średnicy 120 cm i o głębokości 60 cm; B. Obiekt nr 2 – szałas; C. Palenisko (odsłonięte częściowo). Wspomniane materiały ceramiczne wystąpiły głównie w palenisku i w jego bezpośrednim otoczeniu. W jamie-pracowni i w jej pobliżu znaleziono około 1100 wyrobów krzemienych, a w okolicy szałasu – około 600.

Wśród narzędzi odkrytych w wykopie I/97 dominują zbrojniki (52 okazy): 20 trójkątów, 7 półtylczaków, 2 tylczaki, romb, 16 trapezów i 6 fragmentów zbrojników. Pozostałe narzędzia obejmują: 17 drapaczy, 2 raklety, 4 skrobacze, 7 rylców, 3 liściaki, 2 przekuwacze, 1 pazur, 1 wiertnik, 1 narzędzie kombinowane, 1 narzędzie zębate, 1 obłęcznik, 1 fragment ciosaka, 2 piki oraz 6 odłupków retuszowanych i mikrołuskanych, 20 wiórów mikrołuskanych i 7 fragmentów narzędzi nieokreślonych.

Formy wyrobów krzemienych wskazują, że najstarsze, nieliczne ślady zasiedlenia stanowiska (liściaki), odnoszą się do schyłkowego paleolitu. Większa część wyrobów krzemienych oraz pracownia krzemieniarska i szałas wiążą się z mezolityczną fazą zasiedlenia stanowiska. Struktura grupy narzędzi wskazuje, że osadnictwo mezolityczne można odnosić do młodszej części okresu atlantyckiego i identyfikować z ludnością reprezentującą tradycje postmaglemoskie. Najmłodsze fazy osadnictwa łączą się z kulturą pomorską i z wczesnym średniowieczem.